

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. czerwca 1916.

Treść: *M* 160. Rozporządzenie w sprawie pewnych zmian rozporządzenia z dnia 5. marca 1896, dotyczącego się tworzenia zakładów ubezpieczeń, urządzania ich i zawiadywania ich czynnościami.

160.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i skarbu z dnia 26. maja 1916

w sprawie pewnych zmian rozporządzenia tych Ministerstw z dnia 5. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 31, dotyczącego się tworzenia zakładów ubezpieczeń, urządzania ich i zawiadywania ich czynnościami.

Artykuł I.

1. Wyraz „ubezpieczony,” używany w regulatywie ubezpieczeniowym, należy uważać za równoznaczny z wyrazem „biorący ubezpieczenie,” używanym w ordynacyi ubezpieczeniowej.

2. § 10. regulatywu ubezpieczeniowego ma opiewać:

„Zatwierdzenia ze strony państwa potrzebują następnie ogólne warunki ubezpieczenia każdego zakładu ubezpieczeń, mające służyć za podstawę dla umów o ubezpieczenie, jakie zakład ten będzie zawierał w państwie tutejszem, oraz każda późniejsza zmiana albo uzupełnienie ogólnych warunków. W zakładach wzajemnych ubezpieczeń mają ogólne warunki ubezpieczenia stanowić część składową statutów.

Osobne warunki ubezpieczenia są dopuszczalne w wykonywaniu czynności w państwie tutejszem tylko wtedy, jeżeli nie są sprzeczne z ogólnymi warunkami ubezpieczenia, lecz tylko je uzupełniają, albo jeżeli biorącemu ubezpieczenie przyznają warunki korzystniejsze.”

3. § 11. ma opiewać:

„Pominąwszy przepis § 144., ustęp 1., o. u., muszą ogólne warunki ubezpieczenia zawierać w każdym razie:

1. wszystkie postanowienia, które mają być umówione przy zawieraniu kontraktów, a odstępują na niekorzyść biorącego ubezpieczenie od nieobowiązujących bezwzględnie przepisów ordynacyi ubezpieczeniowej;

2. wszystkie układy, w myśl których w razie zaistnienia pewnych ogólnych stanów rzeczy, niezależnych od jakości poszczególnego ryzyka, ma ponieść biorący ubezpieczenie szkodliwe skutki prawne, które nie są już ustanowione w ordynacyi ubezpieczeniowej;

3. jeżeli chodzi o towarzystwa, oparte na wzajemności, postanowienia o prawie biorących ubezpieczenie do uczestniczenia w nadwyżkach obrotowych; jeżeli chodzi o spółki akcyjne, które przyznają biorącym ubezpieczenie udział w zysku, postanowienia o prawie biorących ubezpieczenie do uczestniczenia w zysku z obrotu.

W jakim rozmiarze i w jakiej formie wyrażenia obowiązujące bezwzględnie przepisy ordynacyi ubezpieczeniowej i te przepisy nieobowiązujące

bezwzględnie, których niedotykają ogólne warunki ubezpieczenia, mają być podane do wiadomości w ogólnych warunkach ubezpieczenia, postanawia Ministerstwo spraw wewnętrznych po wysłuchaniu interesowanych każdorazowo kół ubezpieczycieli, układając w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości wzór warunków albo wydając zarządzenia w poszczególnym przypadku. Jeżeli nie przytacza się dosłownie wszystkich przepisów ordynacji ubezpieczeniowej, normujących odnośny dział ubezpieczenia, to tę niezupełność oznajmienia musi się uczynić wyraźnie dostrzegalną. To samo ma obowiązywać, jeżeli poszczególne przepisy przytacza się tylko w wyciągu albo w brzmieniu, odmiennem zresztą od tekstu ordynacji ubezpieczeniowej.“

4. § 12. ma opiewać:

„Ustalenia w ogólnych warunkach ubezpieczenia, przepisane w § 144., ustęp 1. o. u., muszą odpowiadać następującym postanowieniom:

- a) w razie odkupu ma wynosić odprawa, jeżeli oznacza się ją w jednakowej kwocie na cały czas trwania ubezpieczenia, przynajmniej trzy czwarte rezerwy premii; a jeżeli odprawę oblicza się według skali, wzrastającej z trwaniem ubezpieczenia aż do wysokości całej rezerwy premii, to ma się ona zaczynać od kwoty, wynoszącej przynajmniej 60% rezerwy premii;
- b) w razie redukcji ubezpieczenia należy zmniejszoną sumę ubezpieczenia względnie rentę obliczyć, biorąc za podstawę całą rezerwę premii, przypadającą na ubezpieczenie, albo przy ubezpieczeniach mieszanych w stosunku ubiegłych lat ubezpieczenia do okresu ubezpieczenia, ustanowionego w umowie.

W policach należy w tabeli podać cyfrowo wartości odkupu, względnie zmniejszone sumy ubezpieczenia w stosunku do czasu trwania ubezpieczenia, zaczynając od trzyletniego czasu trwania, a następnie za okresy czasu co najmniej od lat pięciu do pięciu.“

5. W § 13. należy zastąpić cytowany „§ 11., punkt 7.,“ przez „§ 11., punkt 3.“

6. § 14. ma opiewać:

„Te zakłady ubezpieczeń, które osobnym funkcjonaryuszom powierzają pośredniczenie w czynnościach ubezpieczeniowych albo zawieranie umów o ubezpieczenie — bez względu na to, jaki

oni mają tytuł (agent, agent generalny, inspektor itd.) i czy odnośny funkcjonaryusz pozostaje w stosunku służbowym do zakładu — mają tych funkcjonaryuszów zaopatrzyć w pełnomocnictwa, wymienające poszczególne ich uprawnienia, opierając się przytem na brzmieniu §§ 43. i 44. o. u.; tak samo należy postąpić, jeżeli ma się rozszerzyć lub ograniczyć uprawnienia, wymienione w tych przepisach. Jeżeli taki funkcjonaryusz jest wyraźnie ustanowiony dla pewnego oznaczonego okręgu, to musi się wymienić w pełnomocnictwie następujące wskutek tego ograniczenie jego uprawnień, opierając się na brzmieniu § 45. o. u.

Zakłady ubezpieczeń mają tych funkcjonaryuszów zobowiązać, aby w obcowaniu ze stronami legitymowali się przez okazanie pełnomocnictwa.

Pełnomocnictwa generalnych reprezentantów zagranicznych zakładów ubezpieczeń należy ściśle określić po myśli artykułu IV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. listopada 1865, Dz. u. p. Nr. 127. Pełnomocnictwa te muszą się rozciągać w szczególności także na wystawianie definiitywnych polic.“

7. § 15. otrzymuje jako nowy ustęp:

„W razie, jeżeli uprawnienia, wymienione w §§ 43. i 44. o. u., zostają w pełnomocnictwie (§ 14.) ograniczone, musi się zwrócić na to uwagę w dokumencie ubezpieczeniowym (policy) i we wniosku wpadającym w oczy drukiem i na wpadającym w oczy miejscu, jeżeli w poszczególnym przypadku nie wręcza się osobnego oznajmienia pisemnego. W ten sam sposób w obu formularzach dokumentów musi się zwrócić uwagę na prawo, oznaczone w § 10. o. u. Przytaczając ogólne warunki ubezpieczenia (punkt 3.), musi się użyć druku, łatwo czytelnego.“

Artykuł II.

1. § 33., punkt 4., ma opiewać:

„Wartość papierów wartościowych należy podać w bilansie według wartości kursowej z końcem roku rachunkowego. Można jednak do bilansów z tych lat rachunkowych, które w całości lub w części przypadają na czas włącznie po rok kalendarzowy 1926, wstawić pożyczki wojenne, wydane od roku 1914, według ceny nabycia.

Wartość papierów do losowania, notowanych ponad wartość wylosowania, można podać podług najmniejszej kwoty, przypadającej według planu losowania po potrąceniu należitości.“

2. § 33., punkt 5., ma opiewać:

„Książkowe nie zrealizowane zyski na kursie papierów wartościowych należy przekazać funduszowi różnic kursowych.

Użycie tego funduszu na inne cele jak na pokrywanie strat na kursie jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy nadzorczej.

Postanowienie to obowiązuje także w odniesieniu do pożyczek wojennych, oznaczonych w punkcie 4.“

3. § 34., ustęp 3., punkt 1., ma opiewać:

„1. wykaz posiadanych papierów wartościowych z wymienieniem papierów i ilości sztuk, wartości imiennej i kursowej, względnie ceny nabycia (§ 33., punkt 4.);“

4. § 51., II., punkt 5., ma opiewać:

„5. stratę na kursie papierów wartościowych (osobne traktowanie pożyczek wojennych w myśl § 33., punkt 4., jest także tutaj dopuszczalne);“

Artykuł III.

Przepisy, zawarte w artykułach I., punkt 1. i 2., i II., wchodzą w życie z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia, a inne przepisy wchodzą w życie z chwilą, oznaczoną w artykule II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. listopada 1915, Dz. u p. Nr. 343.

**Hohenlohe wr.
Leth wr.**

**Hochenburger wr.
Spitzmüller wr.**

